

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vezeti

Színházunk krízise.

Pécs, 1896. december hó 29

Tegnap gyűltek egybe első ízben a színházi bizottság tagjai, hogy mint az orvosok a halálos beteg fölött, tanácskoznak napról-napra üres színházunk betegségről s annak gyógyítása módjáról. Ez csak aféle konzilium volt, a melynek diagnózisát a beteg — ha akarja — elhiszi, ajánlott gyógymódját — ha akarja — követi, mert hisz a színházi bizottság végleg még meg sem alakulhatott, nem lévén főispán, ki abban elnökölhessen.

Hja, Pécs város közönségében akkora a független polgári önérték, hogy sem hivatalos, sem társadalmi téren nem tud tenni egyetlen lépést sem, hacsak a főispán nem támogatja s ott nem ül minden egyesület, minden bizottság elnöki székhelyében. Bizony nagyot fordult a világ kereke 1870. óta, a mikor először ültettek főispánt a városok nyakára. Akkor oly erős volt ez intézmény ellen a városi polgárság ellenszenv, hogy pár évre rá a törvényhozás is kénytelen volt engedelményt tenni a városok önértékes polgárságának legalább annyiban, hogy kimondotta, mikép a vármegye főispánja ne lehessen egyuttal a szab. kir. város főispánja is; most pedig még egy bizottságot sem lehet megalakítani, ha nincs betöltve a főispáni méltóság, a melynek számára mindenben és mindenütt önként leködtöttük a vezető szerepet.

Nos hát, a színházi bizottság ez okból meg nem alakulhatván, intézkedési jog helyett egyelőre csak votum informativumra szorítkozhatott az igazgatóval szemben; lássuk tehát, hogyan gyakorolta ezt az informálást.

Színházi bajaink főoktatóforrását természetesen nem érintették a tegnapi ülésen, mert ezen segíteni már ugysem lehet. Színházi épületünknek teljesen elhibázott belső szerkezetét értjük ez alatt. Az idegen a színház-épület óriási külső arányait látva, nem nyomhatja el csodálkozását, a mikor abba belép és a sok csarnok, lépcső, folyosó labirintusában alig talál rá a miniatűr nézőtérre, a honnét egy még parányibb színpad perspektívája nyílik. Valóban, ha arra tűztek volna ki pályadíjat, hogyan lehet színházat célszerűtlenebb helykihasználással építeni, a mi színházunk tervezője csak akkor érdemelt volna igazán pályakoszorút.

Persze sokan mosolyogni fognak, ha mi a folyton üres színház baját kutatva, a nézőtér kicsiny voltában véljük azt megtalálni; pedig hát a kicsiny nézőtér és ennek üressége közt nagyon is megvan az okozati összefüggés. A mai költséges színházak mellett ugyanis csak az oly színházban tarthatja fenn magát a magasabb művészeteknek megfelelő társulat, a mely a közönség nagy tömegeit képes befogadni, mert csak így számíthat az igazgató arra, hogy egy-két telt ház jövedelme kipótolja a gyengébben látogatott előadások által okozott veszteségeket; viszont nagyobb színházban a helyárak is olcsóbbra szabhatók s ezzel a közönségnek mind szélesebb köreiben terjeszthető a színházlátogatási kedv. A kis nézőtér logikai következményét képezik a gyenge és drága előadások, míg nagy nézőtér mellett gyerekjáték jó és olcsó művelésben rézasítani a közönséget.

Hát ezen most már, az igaz, hogy nem segíthetünk, de megrovó ítéletünket el nem hallgathatjuk a színház létesítői ellenében, kik bizony könnyelműen pocskolták el itt a városnak négyszázezer forintját. De hát így volt ez a városnál mindig; pocskolták a pénzt derűre-borúra, s a mikor a sok kontármű készen volt, azzal torkolták le a rekriminációkat, hogy kár erről beszélni, mikor már változtatni ugy sem lehet rajta.

Vannak, akik a közönség indolenciáját az idén produkált előadások gyengeségének tulajdonítják s hivatkoznak rá, hogy tavaly, mikor jobb volt a társulat, nem hiányzott a közönség sem, dacára a hasonló magasú, sőt részben magasabb helyáraknak. Mások meg a helyárakat találják magasaknak s hivatkoznak a többnyire hivatalnokból álló középosztályra, a melynek anyagi helyzete nem oly rózsás, hogy egy-egy család sürűbben áldozhasson 3—4 frtot egy esti mulatságra, hát inkább el sem kezdi a színházbajárást.

Hát mind a két nézetben van valami igazság. A tehetősebbek, akiknek nem kerülne megerőltetésükbe a hozandó áldozat, rendszerint magasabb művészekkel lépnek fel, mert ezeknek többször van módjuk nagy városok színházaiban élvezni az előadásokat, s egyébként is bővíben vannak a kellemes szórakozásoknak. Ilyen igényeknek azonban a mai társulat nem képes megfelelni, mert bizony azt a művelészetet, a melyet egyes kitünőbb tagok játéka nyújt, nagyon zavarja a többiek ügyetlenkedése s kifogástalan összjátékban bizony ritkán van alkalmunk gyönyörködhetni.

Azok pedig, akik a gyengeségek előtt szívesen hunynak szemet, anyagi helyzetüknél fogva vonulnak vissza. Bele sem mernek kóstolni a színházi élvezetbe, mert nem akarják életre kelteni a vágyakozást, a melynek kielégítése megzavarná háztartásuk pénzügyi egyensúlyát.

Tavaly magának a színháznak ujdonsága, meg a társulatnak magasabb általános művészi színvonala biztosították a téli évad sikerét, de az idei pangás már a husvét utáni u. n. pótidejében is előrevetette árnyékát. A két társulat közti különbség csak annál kirívóbban jelentkezett, mert közvetlenül egymást követőleg lett bemutatva a közönségnek. Már akkor általános volt az a vélekedés, hogy Somogyi ilyen társulattal nem fog télen boldogulni, de akkor azzal nyugtatták meg az aggódókat, hogy ez csak olyan nyári társaság s a téli évadra újra szervezett társulat fog bevonulni. Ez nem történt s így a közönség is kimaradt.

Volt aztán szó a helyárak leszállításáról is; le is lettek szállítva a karzati zártszékek árai s ennek látja is hasznát az igazgató, mert ezek az idén sokkal jobban lesznek látogatva, mint a múlt évben. Egypár páholy árát is leszállította Somogyi, de itt már kevesebb az eredmény, mert azokból a páholyokból a nézőtér szerencsétlen szerkezete folytán alig láthatni a színpadra s így az olcsóbb ár mellett sem keresettek. A földszinti ülőhelyek azonban, a melyekre a városi közönségnek szerényebb jövedelmű középosztálya van utalva, maradtak a régi magas árban.

Hogy most — az évad közepén — ezek árának leszállítása segítene-e a bajon, nem tudjuk, de alig hiszszük, mert most

[A legmegbízhatóbban lehet

valódi ezüst tárgyakat,

valódi brilláns-,

nemes opál-, safir-, smaragd- és rubin-ékszereket

SCHÖN WALD IMRE

ékszerésznél

Király-(fő)-utca, „hattyu“-épületben

beszerezni.

már gyökeret vert a nagy közönségben a társulat iránti előítélet s azok is, akik szívesen mennének a színházba, de nem győzik a költséget, azzal iparkodnak távolmaradásukat indokolni, hogy „rossz a társulat, ezt nem érdemes meghallgatni.” Persze, nehéz a szegénységet bevallani, azért két kézzel kapnak az olyan kifogások után, a melyek a mellett, hogy magasabb műzést sejtetnek az emberben, könnyen hitelre is találnak, mert egy kis igazság-mégis van bennük.

Egyetlen módját mégis látjuk a baj orvoslásának, s erre mutatott rá a szinibizottság tegnapi ülésén Vaszary főkapitány. Pécs tulnyomóan hivatalnokváros, óriásit lendítene tehát az igazgató a színház dolgán, ha a hivatalnoki kart tudná megnyerni publikumnak. Ez azonban a szerény hivatalnoki javadalmazás mellett nem megy másképp, mint tetemes árkedvezmények engedélyezése mellett. A hivatalfőnökök ugyanis mind tagjai a szinibizottságnak, de ezek is csak úgy csinálhatnak eredményes propagandát alantasaik körében a színháznak, ha kieszközölt kedvezményekkel állhatnak eléjük.

Azok az ilykép megnyerendő új színházlátogatók aztán mindmegannyian újabb apostolai lennének a szinészethez a közönség többi rétegeiben. Attól pedig ne féljen az igazgató, hogy a hivatalnokok talán nem hivatalnokot is becsempésznek majd az előadásokra kedvezményes helyekre; inkább mozdítsa elő maga is az ilyen csempészetet, mert bizony jobb dolga lenne neki is, ha minél többször telt háza lenne kedvezményes jegyekkel, mint ma, amikor megvan ugyan mentve a becsület azzal, hogy kedvezmények nem adatnak, de a színház nap-nap után kong az ürességtől.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Vihar a szivben.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Hideg, nedves, szeles idő volt.

Sűrű nehéz köd függött a levegőben, mely mintegy áttörhetetlennek látszó hálóval fődte be a láthatárt. Olyan kedélynyomasztó, lelket lehangoló idő volt, mely önkénytelenül felébreszti az emberekben a mulandóság fagyos érzetét.

És a táj ködös levegőjű komor felhői egészen illettek ahhoz a komoly beszélgetéshez, melyet a dunaparti város egyik őszere izlésben épült palotájában folytatott a haldokló Halmayné és öreg ügyvédje, a család régi tanácsadója.

— A sokszor gáncsolt és annyira kárhóztatott végrendelet nemsokára életbe lép — mondá diadalmas hangon a beteg, mintha nem is az ő haláláról volna szó.

— Fájdalom! — viszonzá szomorú levertséggel az ügyvéd, mély részvétellel függözve a betegre szeméit.

— Üljön le a beszéljünk a jövőről.

Majdnem gunyosan ejté ki e szavakat, s valóban guny volt a haldokló szájában a

Hírek.

Pécs, 1896. december hó 29.

Ének a libamájáról.

Éppen érzékeny bucsut készült mondani aktáinak a rendőrkapitány, mert hiszen a karácsonyi hármass ünnepe volt a küszöbön, mikor egyszerre félénken nyílt ki a hivatalos szoba ajtaja és egy hordár jelent meg ugyan csak a küszöbön. Hogy miként tudta a hármass ünnepeket letuszkolni a küszöbről, hogy ő jelenhessen meg ottan, azt hagyjuk a jövő karácsonyra, majd valamelyik fővárosi napi lap kitűzheti problémának az olvasói nagyobb mulatságára, — s hallgassuk, mit szól a jövővény.

A küszöbön leveszi a sapkáját, megtörli az egyhónapos sártól a saruit s aztán belép a szobába, csendesen betevén maga után az ajtót.

— Tekintetes kapitány ur, tessék tenni a bajomról.

— No hát mi a baja, szóljon. De sietve, mert öt óra lesz s becsekjük a boltot kerek három napra.

— Nem bánom én, kapitány ur. Én tőlem lehet; csak most tessék segíteni rajtam.

Adja beleegyezését a jövővény s aztán belefog a panaszába.

— Megezőlit ma délután a sarkon egy... izé... egy uriforma ember s átad nekem egy ládát, meg negyven krajcárt, hogy vigyem azt el egy nagyságos urnak.

— Mit? A negyven krajcárt vagy a ládát?

— Ugyan, tekintetes kapitány ur, hogy lehet már ilyet kérdezni? Hát persze, hogy a ládát. Én elviszem; leteszem a nagyságos ur előszobájába s aztán a négy hatosból veszek öt krajcárért két rövid szivart s visszateretek a sarkamra s ott boldogan füstölve nézegetem a király-utca korzóját. Tetszik tudni, így tesz a mai fiatalság is; ott állnak egész nap a sarkon, pedig csak hordári engedélyük sincs. Hát akkor én miért ne koptathatnám ott az aszfaltot?!

A kapitány ur félbe akarja szakítani a filozofáló hordárt, ez azonban nem engedőzöhoz jutni.

— Kérem, kérem; rátérek már a dologra. Éppen egy csinos kis lányt próbáltam úgy végigfikszirozni, mint a nagyságos ifjúrok szokták, mikor jön ám értem a nagyságos ur cselédje és hi hozzájuk.

jövő; neki már csak múltja lehetett... És milyen volt e múlt?...

Milyen lehetett az, midőn negyvennyolc évvel örült a halálnak? Hosszu éveken át várt arra az órára, midőn örökre lecsukva szeméit, mindaz a keserűség meg lesz boszulva, mit neki az élet okozott. A rideg sirbolt falai közül kinyújthatja a kezét, s nyiitan szórja szét a büntetés égő, üszkös hamuját azok fejére, kik rég megérdemelték volna, de, hogy nem történt, hogy eddig nem tette, a szégyen tartotta vissza. A világ ítélete, az álszemérem.

— Üljön le! — ismétlé majdnem harraggal az özvegy, midőn az ügyvéd, mint egy felkiáltó jel, még mindig előtte állt.

Zombay lett.

— Hogy érzi magát, nagyságod? — kérdé szokásos, illemszerű hangon.

A beteg keserű mosolylyal vont vállat.

— Tudja ön azt jól, hogy szivemben husz év óta marcangoló kin, vérző seb dul, a testi betegség csekélység a lelki kinhoz képest.

A beteg hangja meghatott volt ez utolsó szavaknál s az ügyvéd a földre szegezé könyvtől csillogó szeméit.

— Az elkészeredést értem, a boszút nem helyeselhetem saját fia ellen. Még van idő, hogy megváltoztassa végrendeletét.

Megyek, szaladok, repülök s ott találok a ládát a kapu alatt. És szól a parancs:

— Vigye vissza annak, a ki küldte. S mondja meg, hogy a nagyságos ur nem szokott apróbb ajándékokat elfogadni.

Meg voltam löve. Vigyem vissza annak, a ki küldte? De hát kinek? Hiszen nem is ismerem. Hanem azért elhoztam. Itt van a folyosón.

— Ember, mit tettél? Hát mit csináljunk mi vele? Ki őrzi itt a három ünnepen keresztül?

— Mboh! a kapitány ur mindig csak kérdez, pedig nem szerencsés hitsorsosom lenni. Mit? Hát fel tetszik bontatni... Hátha dinamit van benne. Még a Naplopó is hozhatja; ha már a Füttyülőbe nem is fér bele s aztán meg a pesti lapoknak is meg lehet sürgönyözni. Jó lesz karácsonyi szenzációnak.

A bölcs szó használt.

A ládát a rendőrbiztosok, rendőrkáplárok és tüzoltók jelenlétében nagy elővigyázat közt felbontották.

A felbontás közben mélységes mély csend uralkodott.

A hordár remegett.

A tüzoltók az udvaron álló vizipuska csövét szorongatták a markaikkban.

A rendőrkáplárok arra gondoltak, hogy mért nem ők találták meg a titokzatos ládat.

A biztosok már képzeletben el is fogták a bombaküldő titokzatos egyént.

A kapitány ur pedig mosolyogva gondolt arra, hogy nem-e egy apátlan kisedet holtteste van a ládában?... Ki tudja?... Mindnyájunkat érhet baleset!

És felpattant a láda.

S mi volt benne?

Két természetes ludmáj és öt üveg valami. Általános megkönnyebbülés és általános kacaj.

A kapitány először az öt üveg valamit helyeztette jó helyre. Arról még nem lehet tudni, mi van benne.

— Majd újévre, kellő elővigyázattal, felbontják és konstatálni fogják, mi van benne.

Mondta a tüzoltóknak, a kik egyhangulag felelték rá:

— Bizonyosan sampányi, főparancsnok ur. Vagy legalább is — sör.

Az öt üveg sorsa ekkép meg volt pécéselve.

De mi lesz a libamájjal?

-- Aza hármass ünnepe alatt elromlik s ha a láda küldője megtudva a történeteket

— Soha! — kiáltá szenvedélyes fellobbanással a beteg. — Soha!

— És azt hiszi nagyságod, hogy Zoltán elfogadja a fivérét illető vagyont? Ő lesz az első, ki a végrendeletét megsemmisíti.

— Azt nem fogja tenni, — mondá észrevehető megdöbbenéssel Halmayné.

— Akkor nem ismeri mostoha fiát, kit pedig önmaga nevelt.

Epen, mert ismerem őt, tudom, hogy szent lesz előtte akaratom.

Elhalgatott s élénken tekintett az ajtó felé, hol gyors léptekkel Halmay Zoltán lépett be, a beteg nő mostoha fia.

— Hogy érzi magát, anyám? — kérdé a beteg reszkető kezét gyengéden vonva ajkaihoz, ki mosolylyal, elragadtatással szemlélte őt.

— Egyformán, — viszonzá halkán, elfogultan. — Az élet kevés örömet nyújtott nekem. Anyuival könnyebb meghalnom, mert nem hagyok kesergőket magam után.

— Nagyságod igazságtalan, — mondá Zoltánnak helyet engedve az ügyvéd.

Pár pillanatnyi csend után az özvegy letörtülte könyeit. Hangja nyugodt lett, gyengeségében is erősnek látszott. Tekintete mutatá, hogy nagy elhatározásra készült.

— Ül le ide mellém Zoltán, közel, hogy jól hallhasd és megérthesd szavaimat.

— keresni fogja, csak romlottan kaphatja vissza.

Pedig kár érte. Olyan étvágyat gerjesztő, hogy no!

És a kapitány urnak eszébe jut valami.

Fogja a két természetes libamáját, bepakkolja s odaszólit egy rendőrt:

— Vigye haza az édes anyámnak. Mondja, hogy 80 krajcár darabja, s hozza el érte az egy forint 60 krajcárt.

Otthon van csodálkozás.

— Mit akar az a gyerek?! Még libamáját is akar enni az ünnepekben?! . . . De hát hogy jutott ő a libamához, még pedig ilyen pompás két darabhoz is egyszerre? . . . Máskor őt küldöm vásárolni a piacra a szakácáné helyett.

S a rendőr visszajött az egy forint hatvan krajcárral. A kapitány ur boldogan mosolyogva zárta el a pénzt a fiókjába s aztán megírta a lapoknak a következő hirt „szíves közlés” végett:

— **Találtatott egy láda, mely hivatalos asszisztenciával felnyitattván, benne két darab libamáj és öt üveg valami konzervstatáltatott. A libamáj — nehogy elromoljék — egy forint 60 krajcárért nyomban elárvereztetvén, a pénzt a jogos tulajdonos átveheti, az öt üveg valamit is. De figyeljen; mert ha ujévig nem jelentkezik, az öt üveg valamit a tűzoltók fogják felbontani és területi leg meginni az ismeretlen tulajdonos egészségére!**

H.

Napirend 1896. december 30-án.

Naptár: szerda, dec. 30. — Róm. kath.: Aniz. — Prot.: Aniz. — Gör. kel. (dec. 10.) Sebestyén. Zsidó: Tebe'h 25. — Nap kél 7 óra 34 perckor; nyugszik 4 óra 1 perckor — Hold kél 8 óra 24 perckor reggel; nyugszik délben.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok meleg; légnyomás 750. — Kilátás: a központi meteorológiai intézetjelzése szerint: változó felhőzet, éjjeli fagy, helyenkint esapadék várható.

Színház: „Három Kásmér.”

— **(Vármegyei közgyűlés.)** Baranyamegye törvényhatósági bizottsága 1897. évi január 11-én, hétfőn, délelőtt 10 órakor tartja rendes évnegyedes közgyűlését.

— **(Központi választmányi ülés)** volt ma délelőtt a vármegyeházán Kószits

Kamill főjegyző elnöksége alatt, melyen az 1897-re érvényes, végleg kiigazított választói névjegyzékek bemutatattak s mindenik választó kerületből egy-egy letisztított példány a belügyminiszterhez terjesztetett föl.

— **(Eljegyzés.)** Dollinger András, a „Hétfejedelem” vendéglőse eljegyezte Nagy-Kaniszáról Knortzer Amáliát.

— **(Halálosítás.)** Simon János, életének 60 ik évében az éjjel meghalt. Temetése holnap (szerdán) lesz a petrezselyemutca 4. számú házból a szigetkülvárosi temetőbe. Az engedélyt szentmise f. hó 31 én reggel 8 órakor tartatik lelkiüdveért az irgalmasok templomában. — **Mozzlovácz Józsefné** szül. Ivánovics Mária 72 éves korában rövid párnapi szenvedés után f. hó 29 én éjféli után fél egy órakor meghalt. Temetése szerdán d. u. 3 órakor lesz a Bástya utca 2. számú házból.

— **(Kardos Kálmán bucsu-levele.)** Mai napon a következő levelet intézte a felmentett főispán Baranyamegye közönségéhez, melyet az 1897. január 11 iki vármegyei közgyűlésen fognak felolvasni: „Tekintetes törvényhatósági bizottság! Ócs. és ap. kir. Felsege folyó hó 17-én kelt legmagasabb elhatározásával főispáni állásomtól legkegyelmesebben föl méltóztatott menteni. Csaknem tíz év telt el azon idő óta, midőn a vezető kormányférfiak bizalmából e helyet elfoglalva, vármegyénk őszinte szeretetétől vezérelt minden munkásságomat a közcélok és közjó fokozatos fejlesztésére óhajtottam felhasználni. A nyilvánosság joga az, hogy működésem bármely szempontból bírálat tárgyát képezhesse; ám, ha azon nemes célok, melyeket a főispáni szék elfoglalása alkalmával magam elé tűztem, csak némi részben is megvalósítanom, ha a jól felfogott méltányosság érzetét az osztó igazság rideg elveivel, ennek kára nélkül, összegegyeztetnem csak legkevésebbé is sikerült, úgy a bucsuvétel ezen fájdalmas pillanatában kell megemlékeznem e törvény-

hatóság közönségének hivatalos működésem iránt mindenkor megnyilatkozó azon őszinte bizalma, nemes felfogása és őszinten előadókészsége felől, melyre a cselekvés pillanatában mindig bizvást számíthattam; valamint a vármegye tisztviselő karának intencióimat helyesen mérlegelő és szándékaim megvalósításában minden alkalommal biztos támaszkodó tevékeny munkássága, nemkülönben azon igaz ragaszkodása felől, melyet soha nem muló emlékével a közpályán eltöltött életem legszebb eredménye gyanánt fogok mindenkor tekinteni. Tekintetes törvényhatósági bizottság! Bár a természet megváltozhatatlan rendje és az emberi kéz által nem intézhető körülmények folytán bucsút kell is vennem Önöktől, enyhítőleg hat valóságostá fájdalomaimra azon tudat, hogy ha a tisztviselő nem is, de az ember Önök között marad, továbbra is tevékeny részese a törvényhatóság munkálkodásának. Ezen földön ringott bölcsőm, ezen ég alatt sarjadtak fel ifjkorom reményei, e falak között tájálhatom fel a nyilvánosság terére igyekezett kezdő első lépésemnek bizonytalan nyomát, itt élveztem egy élet munkájának méltányolt gyümölcseit s a lélek ily emlékekkel telt helyről el nem szakadhat soha, s a szív mindig visszavágy azok közé, kiknél feltalálta az őszinte szeretet és igaz barátság eléggé nem méltányolható zálogát. Fogadja a tekintetes törvényhatósági bizottság ismételt bucsúüdvözlőm és őszinte tiszteletem legmelegebb nyilvánítását. Pécsen, 1896. december hó 29-én. Kardos Kálmán s. k.”

— **(A bányatelepi daloskör.)** ez a legfiatalabb dalosgyűletünk is rendes Szilveszterestélyi mulatságot folyó hó 31 én (csütörtökön) este 8 órakor a Gebhardt féle vendéglőben. A változatos műsor 12 számot tartalmaz s igen érdekesnek ígérkezik. Bérletdíj személyenkint 50 kr.; családjegy 1 frt.

— **(Pásztorjáték.)** Ó-Dombóváról írja levelezőnk: Karácsony másodnapján tar-

Utolsó kérésem lesz hozzád. Az egyetlen, az utolsót nem tagadhatod meg!

— Aurel a mellékszobában van Edittel.

— Legyen! Boruljon ágyamhoz könnyörögve, vagy szórjon átkot utolsó perceimre, a husz éven át érlelt elhatározást nem döntheti meg pillanatnyi fellebbbanás . . .

A két férfi szomorú beszédes tekintetet váltott. Nem mertek felelni.

— Egyedüli örökösöm te vagy . . .

— Saját fia ellenében?

— Fiam te vagy! Nem a születés által leszünk azzá, a mik vagyunk, nem a rokoni összeköttetés az, ami egymáshoz csatlol, hanem a szív. Aurel engem soha sem szeretett. Te voltál az, a ki nekem igazán jó, szerető gyermekem voltál. Áldásom reád! Neked adom mindazt, amit földi javaknak neveznek, mint tied volt, a míg éltem, teljes szeretetem. Aurel helyes bánásmóddal, egy csekély tettetéssel, másként intézhette volna sorsát. A következmények talán majd észre hozzák, de már késő lesz.

— Anyám! — kiáltá mindenről megteledkezve Zoltán, s hangja komor, megrovó, majdnem visszautasító volt. — Ne kívánja ezt tőlem! Bocsásson meg neki! — mondá utóbb könnyörögve.

— Megteszed-e . . . a haldokló . . . kívánságát? — dadogá fuldokolva a beteg. — Esküdjél meg! Engedd, hogy csendesen pihenjek meg síromban.

— Esküszöm! — mondá halk, komor, panaszos hangon Zoltán.

A szoba mellékszobáján csendes nesz hallatszott, ragyogó arcú fiatal hölgy és fel tűnő szépségű ifju jöttek be azon s elfogultan közeledtek a beteghez.

Halmayné mintha fáradt, kimerült volna, lehunyta szemeit.

Lassan besötétedett. A nap már régen, hetek óta aludt. Fehér köd terjeszté ki a szűz leplét a város fölé s az egymásután felgyuló lámpák alig mutattak egy-egy kis fénytelen sárga pontot a sűrű levegőben.

A beteg lélekzete lassabb lett, percekig elállt. Zoltán oda lépett s megfogta kezét. Nehézséges és hideg volt az. Feje keblére esett.

— Kiszenvedett! — mondá fájdalmas arccal, s a szeretetnek igaz könyei hulltak szeméből a halott hideg kezére, arcára, ki abból már semmit sem érzett. Dermedt, közönyös vonásai sem megnyugvást, sem békét, vagy átszellemülést nem hirdettek. Élete fájdalmas, szenvedélyteljes, de halála öntudatlan, nyugodt, kínlás nélküli volt. A hideg szél átviharzott a láthatáron. A természet szürke ruhájában zord haraggal kiáltá: Nincs ébredés! . . .

Nem messze a kastélyhoz egy másik csinos épület emelkedett a Dunaparton. Szép, vonzó külsejű lakóház volt, urasági épület.

Lánya volt egy tulajdonos által, ki az épületet csinos kertjével pár év előtt vette. Azóta ott lakott Fertődi Alfréd, nagy szomorúságra leányának, Lenkének, ki kétségbe volt esve az unalom miatt.

A nyár vége közelgett, midőn egy napon Lenke meglátogatta Editet.

A délután kellemesen és gyorsan tűnt el. Élményeiről beszámolt.

E naptól kezdve Aurel igen gyakori vendége lett a Fertődy családnak s komolyan udvarolt Lenkének.

Egy reggelen a lányka a csinos kertben végeste sétáját, midőn annak végén Aurel alakja tűnt fel.

Az ifju sietve közeledett s midőn meglátta őt, élénken rohant hozzá.

— Lenke! kedves Lenke! — kiáltá odaérkezve s kezeit megragadva. El kell hagynom városunkat, de addig nem tesszem, míg ki nem öntöm ön előtt szívemet.

A leány megrendülve állt előtte.

— Tudja, hogy hónapok óta szeretem — folytatá az ifju hűvel — s addig nem távozhatom, míg nem bírom viszonoszerelmének ígérését. El tudná-e határozni magát, hogy szeressen, hogy nőm legyen?!

Lenke némán, megdöbbenve tekintett reá.

— Elutasít? E néma ajkak borzasztót sejtetnek velem. A harag, vagy a boldogság némasága ez?

totta a dombóvári rk. népiskola igazgatóságát, és ezen napra tervezett jótekonycélú pástorjátékot, növendékeinek közreműködésével. Igazán elmondhatjuk róla, hogy oly teljes sikerrel, mely ritkítja párját a maga nemében. A „Korona” szálloda nagyterme szüknek bizonyult; még a folyosókon, de még az emeletre vezető lépcsőkön is annyi nép volt, hogy a már később jövőknél még fölmenés lehetőségéről is le kellett mondaniuk, nem hogy a terembe juthattak volna. Mit szólunk az előadásról? Hát kérem, arra még a legádázabb irigység, a legszörszálhasogatóbb műkedvelői kritikus sem mondhat mást, minthogy teljes sikerű volt. Azok a kedves kis gyermekek, oly bátran, oly biztosan jelentek meg a színpadon, mintha ott születtek volna; oly szépen, kedvesen csacsogtak, hogy igazán szinte repesett az ember szíve örömeiben. Méltó dicséret és elismerés illeti meg rendezőjüket Bors József tanitót, ki mindent elkövetett, nem törődve fáradsággal, hogy a gyermekeket úgy képpezze ki, úgy tanítsa be — mi nem lehetett könnyű feladat; 38 olyan gyermeket, kik talán színpadot sohasem láttak — hogy azok oly szép eredménnyel — mint azt láttuk jelenjenek meg a nyilvánosság előtt. Köszönet azonban Pongrác Béláné szül. Nyárády Etelka urnónek, mint aki szíves volt a pénztárkezelést elfogadni és azt pontosan vezetni, ugyszintén Khóler Juszt, Endrődy Mari, Herr Teréz, Szilák Sarolta, Bérdi Mari, Niederlandt Olga kiszasszonyoknak, mint akik a rendezőség teendőit teljesítették kösmegelédesre. A pénztárnoknő jelentése szerint a befolyt jövedelem 124 frt 92 kr., ebből kiadás: 43 frt 40 kr. A jótekonycélra takarékpénztárba tétetett 81 frt 52 kr. Felülfizettek: Egerszeghi Józsefné 4 frt 20 kr., Borócy Béla 3 frt 30 kr., Rolf Károly 3 frt, Nagy Márton 2 frt 60 kr., Aldatädter Zeigmond 2 frt, Pongrác József 1 frt 50 kr., Spitzer József 1 frt, Paal József 80 kr., Takács László 80 kr., Ovanics Antalné 60 kr., Kőrös Géza 60 kr., Kundics János 50 kr.,

Gutai József 50 kr., Bauer László 50 kr., Póth Antal 50 kr., Móross Pál, 50 kr., Schneider Károly 50 kr., Schneider György 40 kr., Grábner Ferenc 15 kr. Fogadják a nagy-lelkű adakozók a nyilvánosság előtt a rendezőség hálás köszönetét.

— (Ováció.) A Zsolnay-gyár tisztikara és munkásai tegnap este — mint előre jeleztük is — fényes óvációban részesítették Zsolnay Vilmos gyárost, kitüntetéséül kalmából. Mintegy 200 lampion és fáklyavivőből álló menetben vonultak az ünnepelt lakosztálya elé, a Zsolnay-gyári tűzoltók zenekarának zenéje mellett. Az ünnepelt gyáros meghatva mondott köszönetet a fényes óváció rendezőinek s a tisztelgő küldöttségeknek, kik között ott volt a városi önkéntes tűzoltóság parancsnoki kara is Rée György rendőrkapitány, tűzoltóparancsnok vezetése alatt. Igen szépen ki volt világítva az óváció alkalmából a gyár remekszép parkja is, melyben magnezium lángok lobogtak az örökzöld fenyvesek között.

— (Dohánybevéltési határnapok.) A magyar királyi dohányjövédék igazgatósága a folyó évben termelt dohány bevéltására nézve. Somogy megyében Barscon január 2-tól február 17-ig, Szulokon január 2-tól január 25-ig, Tolnamegyében Faddon pedig mostantól kezdve február 10-ig tűzte ki a határidőt.

— (Árvák karácsonyfája.) Szép és díszes közönség jelenlétében folyt le csütörtökön délután 4 órakor a megyei árva házban rendezett karácsonyfá ünnepély. A karácsonyfára adakoztak: Szily László és neje egy nagy zsák lisztet és 1 frtot, Knapp Józsefné 3 frt, Dulánszky Imre 5 frt, Zeinkó István 15 frt, Dr. Johann Béla 5 frt, Dr. Igaz Béla 2 frt, Zeiga Lászlóné 2 frt, Özv. Jarschné 1 frt, Komáromy Károlyné 1 frt, Bózza József 2 frt, Petrovics Mária 2 frt, Berec Károly dió, füge és narancsot, N. N. Fume, 1 láda és két kosár déli gyümölcs, Dr. Koszits Ákos, Keserits Ferenc esp. plébános, Csészik István, plébános, Streicher Jó-

zsef, Jeszenszky Lajos, Dragonescu Dömjén, Igalits Rádó, Vasdényei Kálmán, Nagy Jenő, Német Lipót, Dr. Mendl Lajos, Szivér István, Waniss Sándor, Szily Tamás, 1–1 frt, Országh Lajos 2 frt, Krassnay Mihály ifj. Dr. Külley Zoltán 1–1 frt, Mándi S. 2 frt, Otcaska Géza, Driesz Lajos, id. Jeszenszky Ferenc, ifj. Jeszenszky Ferenc, Polgár Jenő, Stajevits János, Kovácsfi Kálmán, Nedopil Antal 1–1 frt. N. N., Szily János, Szinkovich Károly, Radócsay Sándor, Dr. Reeh Dezső, Dóry István, Gyenes László, Molnár Sándor, Jeszenszky Gyula 50–50 kr., Várady Ferenc a főispán és alispán képének jövedelméből 20 frt.

— (Öngyilkossági kísérlet.) Szeifert Anna, tolnamegyei, báttaszéki születésű cselédleány tegnap délután Budapesten a Dunába ugrott. A habokban nem merült azonban még el, mikor a mentők utána vetették magukat és még élve kihúzták a vízből. Bevitték a Rókus-kórházba, ahol ápolás alá vették. Tettének okául életuntságot emleget.

— (Leégett présház.) Kelemen János, bissei lakos présháza a napokban ismeretlen okból kigyulladt és le is égett. A kár 100 forintot tesz ki, a mi azonban megtérül, mert az épület biztosítva volt. A siklósi csendőrszék bejelentetvén a tüzeset, az megejtette a vizsgálatot a tűz keletkezési okának kipubatólása végett, azonban eredménytelenül.

— (Kender-tolvaj.) A tolnamegyei Kölesden egy harminc körüli, kiborotvált állu, magastermetű, foglalkozás nélküli gépész járt, aki egy csendes éjszaka betörést követett el és egy kamrából huszonegy köteg kenderet ellopott. A 21 ugy látszik, szerencsét hozott neki, mert úgy el tudott tűnni a kenderrel egyetemben, hogy még mindeddig nem akadtak a nyomára. A győnkői járásbírósa most országosan köröztteti az ismeretlen kender-tolvajt, hogy ha valahol kézre kerül, kérdőre vonja a kenderlopásért.

— Sem az egyik, sem a másik — mondá végre Lenke. — A vallomás váratlansága, a meglepetés — mondá habozva, mert szíve mással volt tele.

— Mindegy, most tudja! . . . Szeret-e s mer-e ígéretet tenni, hogy nőm lesz?

Lenke kétségbeesést érzett bensejében. Zoltán képe, alakja, vonásai lebegtek előtte s majdnem elszédült a gondolatra, hogy Aurel nyujtja felé kezét, melyet ha elfogad, örökre veszte van róla nézve a másik. Betakarta arcát s nem tudott felelni.

— Hallgat? — kérdé sértődött hangon az ifjabb Halmay, ki bármi mást várt, mint e habozást.

Lenke nem felelt, de futó tekintete felbátorítá az ifjút s mielőtt megakadályozhatta volna, örömiadvá vont a keblére, arcát csókokkal halmozá, édes nevekkel deldelgeté.

Szerelme hő, kitörő, féktelen volt, mint minden tette; pillantása, ítélete távolról sem oly józansággal, hogy észrevehette volna Lenke arcán a kínos kifejezést, ajkának ideges reszketését, melylyel az igen szót ki-ejtve, az egész valóját megreszketetté.

— Most már nyugodtan, boldogan távozom — mondá elragadtatva Aurel — véglegénynek tekintem magamat. Ne tudja senki holdogságomat s ha átvettem vagyonomat, megkérem atyjától kezét.

Néhány hónap mulva, egy gyönyörű tavaszi reggelen, Lenke korábban kelt, mint rendszeren, s a közel fekvő erdőbe indult. — Harmatos reggel volt s a tavasz fejlődése minden fűszálon, minden fakadó levélen ki volt fejezve. Az apró zöld levélkék zisegve sugdostak a reggeli szellővel. Könnyű léptekkel suhant át a puha réteken, midőn a határ végén szemközti jövő lovas pillantott meg, kiből — Zoltán imponáns alakját ismerte fel.

— Hová siet ily korán reggel, Lenke? — kérdé Zoltán lovát megállitva s leszállva a nyeregéből.

— Az erdőbe megyek.

— Szabad elkisérnem?

— Kegyed már visszatérőben van hazafelé.

— Nincs meghatározva érkezésem s lovam eljön utánunk. Ha nem vagyok terhére, együtt megyünk.

Egy ideig némán haladtak egymás mellett.

Lenke kezébe rejté arcát s megállt. Azt hitte, le kell roskadnia. Nem bírták lábai, tántorogva dőlt egy közel álló fatörzshöz.

— Mi baja, Lenke? — kérdé meglepetve Zoltán.

— Talán a reggeli hűvös szél idézett elő fejemben szédülést.

— Uljón le. Nézze, mily puha a fű.

Pihenjen — mondá Zoltán gyengéd gondoskodással s megragadva társnője kezét, egy tisztás helyre vezeté, hol az kimerülten foglalt helyet s hálásan tekintett rá.

Lenke reszketett ettől az édes együttléttől. Óh, ha csak lett volna bátorsága szólni, megnyitni ajkát, hogy az igazságot felfedezze! Oh, ha csak lett volna hozzá ereje! Minden másként lehetett volna.

— Már jobban vagyok — mondá, fejét a fa törzsére nyugtatva. — Mehetünk.

— Menjünk — mondá Zoltán felkelve helyéből. — Jöjjön mellettem, fogadjon el karomat.

— Már nem szédülök — mondá Lenke mosolyt erőltetve ajkára. De azért örömmel fogadta el karját.

— Nos, hát Lenke, biztosítson engem arról, itt, e szép reggelen, Isten szabad ege alatt, hogy egykor, ha felajánlom karomat . . .

— Ne mondjon semmit! — kiáltá kétségbeesve Lenke.

De Zoltán nem hallgatott reá. Szoroson tartá karjai között s ő hévvel omlott keblére. Fejét alétan bocsátá vállára, karjaival átfonta nyakát és behunyta szeméit, mintha meg akarna halni. Oh, csak meghalhatna! Most, e keblen, ez ölelés alatt! Milyen boldog volna! . . .

Midőn hazaért, már Edit várakozott rá.

— Aureltől kaptam ma levelet — mondá

— **(Megcsipett író.)** Balogh János kistótfalui lakos egy névtelen levelet kapott a napokban, melyben életveszélyes fenyegetésekkel illették. Balogh János nem vette tréfára a dolgot, hanem a levelet elvitte a siklói csendőrséghez, hogy az nyomozza ki, hogy ki írta s miért írta? A csendőrség ki is nyomozta a fenyegető levél íróját Németh Lajos ugyanottani lakos személyében, a ki be is vallotta, hogy a fenyegető levelet ő írta Balognak. A megcsipett írókat feljelentették a siklói járásbírósnak, mellékelvén a feljelentéshez a korpuzs deliktiként szolgáló fenyegető levelet is.

— **(Gyilkossági kísérlet.)** Zetvai Mió és Beretván Márián kassádi lakosok régi haragosaik voltak egymásnak. Mint ilyenek, már többször produkáltak egymás között kisebbrendű verekedéseket, de még eddig sohse mentek annyira, hogy egymás élete ellen törtek volna. Most azonban Zetvai Mió, mikor ismét összeveszték az utcán, revolvert rántott elő és kétszer rálőtt Beretván Máriánra. Az egyik lövés talált csak; de ez is elég volt arra, hogy a meglőtt ember súlyos sebestülést szenvedjen. A beremendi csendőrség a lövöldöző embert bevitte a siklói járásbírósnak fogházába.

— **(Megtámadott éjjeli őr.)** Dánariás Ferenc éjjeli őr Dárdán. Mint ilyen, az a feladata, hogy a lakosság éjjeli nyugalomára vigyázzon s ne engedje azt háborítani holmi berugott legények kurjongatásai által. E feladatából kifolyólag egy szép éjszaka felszólitotta Szikszai Ferenc, Bodonyi Dezső és Revetor Gyula dárdai lakosokat, kik nótázva mentek végig az utcán, hogy hagyjanak fel a nótázással. A három legény azonban nem hallgatott reá; még jobban nótáztak, majd rátámadtak és nem a leghízelgőbb szavakkal fejezték ki iránta érzett tiszteletüket. Szikszai Ferenc pedig annyira ment, hogy arcul is ütötte a hivatását teljesítő szegény éjjeli ört. Ez aztán másnap bejelentette az esetet a dárdai csendőrségnél, honnan a vizsgálatot megindították kérdésen függesztve reá szeméit. — Különös és meglepő dolgokról ír nekem, melyet nem is sejték eddig. Te eltitkolod előtünk, amit Aurelnak ígértél, s míg ő távol van, Zoltánnal udvaroltatsz magadnak.

Lenkének könyvek szöktek szemébe.

— Oh, Edit, ha tudnád, mily boldogtalan vagyok, nem néznél reám oly hidegen, ily megrovással!

— Miért kacérkodol mind a két testvérel? Tudod-e, hogy oly férf. minő Zoltán, élte boldogságát veszítheti miattad?

— Nem élhetek nélküle, nekem mindenem ez a szerelem.

— És Aurel?

— Ő kierőszakolta tőlem szavamat.

— Mikor történt ez?

— Még a végrendelet felbontása előtt, mikor utolszor itt voltatok.

Edit gunyosan nézett rajta végig.

— Midőn még Aurelt vélted örökösnek! Most már értem a kettős szerelmet. . . . Mindig az a választott, a melyik gazdag.

Lenke halk sikoltással takarta el arcát. Szíve mélyéig volt találva. Ez a vád a földig leujtá, megsegyeníté s a hangban tökéletesen ráismert Aurel testvére.

Fügler Dezső.

a három duhajkodó legény ellen és feljelentették őket a dárdai kir. járásbírósnak éjjeli csendháborítás és hivatali közeg elleni kihágás miatt.

— **(Az elstülyedt hajó patkányai.)** A „Fonciére“ biztosító társaság kárára Dunaszekcső mellett a Dunában egy gabonaszállító hajó elstülyedt. A hajón levő busakészletből 34 zsák busa, mintegy 178 ft értékben, az elstülyedésre következő éjjel eltűnt a hajóról. A busa eltűnését bejelentették a dunaszekcsői csendőrségnek s onnan megindult a nyomozás az elstülyedt hajó patkányai feltalálása végett. A nyomozást siker is koronázta, mert a csendőrök elfogták Kovács József, Szabó János, Gál József és Keiszer Lajos dunaszekcsői lakosokat, kik csakhamar bevallották, hogy a 34 zsák buzát ők hordták ki az éjszaka leple alatt az elstülyedt hajóról. Elő is adták mind a 34 zsákkal s így a lopással kárt nem okoztak. A csendőrség feljelentette őket, további eljárás végett, a bíróságnak.

— **(Ismeretlen betörők.)** Major Ádám, hercegmaróki lakos házában betörők jártak a napokban. Felfeszítették az éléskamara ajtaját és onnan különféle élelmiszert és ruhaneműt loptak el. A meglöpött gazdakinek kára 19 ft 30 krajcár, bejelentette az esetet a hercegcsöllői csendőrségnek, a honnan azonnal megindult a nyomozás a betörők után. Azonban siker nélkül; a betörők még mindig ismeretlenek.

— **(Ég a kunyhó.)** Sathin Márián, darázi lakosnak, a szőlejében lévő nádfedelű kunyhója a napokban kigyuladt és porrá égett. A leégett kunyhó összevissza 10 ft értéket képviselt s így a kár nem nagy. A hercegcsöllői csendőrség bejelentetvén a tüzeset, a vizsgálatot megindították a tűz keletkezési okának kipuhatolása végett, azonban sikertelenül. A tűz keletkezési oka ismeretlen maradt és az is fog maradni, mint a legtöbb esetben az ilyen külterületi tüzeseteknél.

— **(Karácsonyi tolvajok.)** Petz Ádám, rác-petrei lakosnál, karácsony dél előtt tolvajok jártak. Míg a házbeliék a templomban voltak, addig valami kóbor cigány nép behatolt a házba s onnan elemeltek két sonkát, a mi testvérek között is megér 8—10 frtot és 50 krajcár készpénzt. A káros bejelentette a lopást a csendőrségnél s most keresik a karácsonyi tolvajokat.

— **(Hogy növekedik a gulya?)** A nagy magyar alföldön különösen ezeltt gyakran megessett, hogy a pusztán legelésző gulya közé oda-oda tévelyedett egy-egy tinó, a mely aztán ott is maradt, növelvén a jóság számát. L us z t i g Miksa patacsilakos, marhakereskedő jóságaival is ilyen eset történt a napokban. Mikor ugyanis szarvasmarháit a vasszlói vásárról haza hajtatta, odapártolt azokhoz egy hároméves, fehérszörű üsző és ott is maradt. A gazda azonban nem lévén barátja a gulya ilyenkép való növekedésének, bejelentette az esetet a pécsi járási szolgabíróságnak s most hivatalból kurrentálják az eltévedt üsző jogos tulajdonosát.

— **(Állatjárványok.)** A legújabb statisztikai kimutatások szerint megyénkben az állatjárványok állása a következő: lépfene

1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 7 községben 109 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 3 udvarban, rühkor 1 községben 3 udvarban konstatáltatott; sertés orbánc 2 községben 8 udvarban, sertésvész pedig 18 községben lépett fel. Somogy megyében rühkor 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 3 községben 5 udvarban, sertés orbánc 1 községben 1 udvarban, végül sertésvész 20 községben uralkodik. Tolnavárm. takonykór 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 18 községben 154 udvarban, sertés orbánc 5 községben 34 udvarban lépett fel; végül sertésvész 20 községben konstatáltatott.

— **(Templom renoválás.)** A győnkiv. ref. hitközség templomát már annyira megviselte az idő, hogy az nem a legjobb állapotban van. A hívek elhatározták, hogy a régi templomot ki fogják javíttatni, de mert a hitközség tagjai szegények, ezért a belügyminiszterhez folyamodtak, hogy könyvradományokat gyűjthessenek a templom kijavítási költségeire. A belügyminiszter most a hitközségnek három hónapra terjedhető országos könyvradomány gyűjtést engedélyezett a templom renoválási céljaira.

— **(Csavargónak született.)** A siklói csendőrség a napokban egy gyanus egyént tartóztatott le csavargás miatt. Szalai Jánosnak hívják, Sopronmegye Salamonfa községében született. Falujából azonban már gyermekkorában eltávozott és azóta csavargva járja a vidéket s a csavargásból tengeti életét. Egyelőre átadták a siklói előjáróságnak s majd haza fogják illetőségi helyére toloncolni.

— **(Tűz.)** A Hosszu-Hetény községhez tartozó Zobák pusztán, mely a pécsi püspöki uradalom tulajdonát képezi, a közelmúlt napokban tűz ütött ki, mely egy birkaklot teljesen elhamvasztott. A tűz vigyázatlanság folytán keletkezett, a mennyiben a pipázó pásztorok nem vigyáztak eléggé s a pipáikból kihulló tüzes pernye meggyújtotta az akolban felhalmozott szalmát, a mi az akol leégését vonta maga után.

— **(A csendőrség szaporítása.)** A honvédelmi miniszter a belügyminiszterrel egyetértőleg a csendőrségnél új hat szakasparancsnokságot fog szervezni és a legénységi létszámot is szaporítja. Ehhez képest újabb 14 gyalogos és 5 lovas állomást fognak felállítani. A legénységi létszámot, mely ez idő szerint 7003 főből áll, 196 fővel szaporítják, úgy, hogy esentul mintegy 7200 csendőr fogja az eddigi nagy területek helyett, kisebb területekben s csendőrségi szolgálatot teljesíteni.

Alkalmi vétel túlhalmozott raktárnál fogva mindenféle tárgyak egész külön csoportban u. m. valódi ezüst és china ezüst, consolidszek, serlegek, korsók, falidiszek, irókészletek, kenyérkosarak, tortalapok, gyertyatartók, szivar, szivarka dobozok és szipkák stb. mélyen lezállított áron, de azért a tárgyak mégis művészies kivitelben kaphatók Schönwald Imre ékszergyárosnál Pécsen Király (főutca) Hattyu épület.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ”

huszonötödik évfolyamára.

Az újévvel lapunk pályafutásának huszonötödik évét kezdi meg. A küzdelemteljes múlt garanciát nyújt a jövőre is, hogy a „Pécsi Figyelő” mindenha az marad, a mi, hirdetője a függetlenségi törekvéseknek. Múltunk tehát kész politikai program, mely fölment bennünket a hosszabb önajánlástól.

Teljes bizalommal fordulunk tehát a bennünket törekvéseinkben támogató közönséghez és fölkerjük olvasóinkat, hogy előfizetéseiket idejekorán megújítani sziveskedjenek, miután kiadóhivatalunk csakis a szükséges számú példányokat nyomtatja és az alkéve beérkezett előfizetők nem igényelhetik a már időközben megjelent példányokat.

Rovataink maradnak a régié. Ezután is gondot fordítunk rá, hogy folyton hű tükre legyünk a nap eseményeinek a mint azt ma már egy napilaptól méltán megvárhatja a közönség. Dolgozó társaink és vidéki tudósaink folyton szaporodó száma pedig lehetővé teszi, hogy egyre változatosabb anyagot nyujtsunk előfizetőinknek.

Regénymellékletünket fentartjuk továbbra is, és pedig könyvalakban adunk évenként átlag öt-hat regényt, melyet olvasóink összegyűjtve, idővel csinos kis könyvtárra tehetnek szert, teljesen ingyen.

Szegényebb viszonyok közt élő olvasóink számára heti kiadásunkat szintén kiadjuk a jövő év folyamán is, mely kívánatosan mindazt magában foglalja, mit a napilap egy héten át hozott.

Az előfizetési feltételek maradnak a régié.

A napilapnál

Egész évre	10 frt
Félévre	5 frt
Negyedévre	2 frt 50 kr.

A heti lapnál

Egész évre	3 frt
Félévre	1 frt 50 kr.
Negyedévre	75 kr.

Ujjonnan belépni kívánó előfizetőknek újévig lapunkat kívánatra díjtalanul megküldjük.

Hazafias tisztelettel

„PÉCSI FIGYELŐ”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Művészet, irodalom.

○ Szentivánéji álom. A hármastűnnep kimerítette a színháslátogatók kitarthatását; tegnap este már kongó ház előtt adták Shakespeare o kacsagató vigjátékát, Mendelssohn remek zenéjével együtt. Az előadás szereplői közül kiváltak Bodroghy Lina (Puk), Bihari (Lysander), Füredi (Demetrius), Angyal Ilka (Helena), no meg a közjáték kacsagató megjátszásában Polgár, Boross, Bogár, Gyarmathi, Baghy és Országh. Igen jó volt Poigárné, a ki Hermiát sok kedvességgel és olyan mesterkéletlen naivitással adta, a mi határozott szép haladásra mutat és sok sikert ígér a minden jó és szép tulajdonsággal megáldott rokon eszences színésznőnek. Sok és nagy kifogásunk

lehetne azonban a női kar ellen, melynek tagjai kedvetlenül kísérték a remek zenét. Hja, persze, nem voltak jelen a habituék a annak a csekélyszámu publikumnak mire való is lett volna nagyobb igyekezettel énekelni. Vezetőjük, Thurzó Ilona, gyakran egymaga énekelt, mikor kíséret kellett volna énekeshez; node legalább az ő terjedelmes timbrejű, szép hangjában élvezetet talált a publikum (→)

○ Somogyi Károly a „Pálinka”-ban. Zola Emilnek az „Emberirtó” című hatásos regényéből átirat „Pálinka” című drámája is fel van véve színtársulatunk előkészületei közé. A darabban a főszerepet, a pálinka áldozatává lett Coupeau-t Somogyi igazgató fogja játszani, kinek ez egyik forszerepe. A „Pálinka” t különösen a nyolcvanas években játszották gyakrabban s ekkor minden tehetségesebb színésznek ambíciója volt Coupeau-t megjátszani. A szerep pedig egyike a legnehezebbeknek; mert a derék szorgalmas embernek a pálinkaivás rabjává lealacsonyodását s főkép a főjelenetben a rajta kiütött delirium tremens-t, mikor patkányokat érez csontjain rágódni — művészi erő tudja csak jól alakítani. Somogyinak ez egyik régi jó szerepe s így a darab előadása elé már ezért is érdeklődéssel nézhetünk.

○ Heti műsor. Holnap, szerdán a „Három Kázmér” kerül színre azzal a kis változással, hogy a máskor Hegyesi Róza által adott Ellen Bleck szerepét ez alkalommal Thurzó Ilona játéza, a kinek ugyanolyan kosztümje lesz, mint Hegyi Arankának volt a népszínházban; csütörtökön és pénteken délután fél helyárrakkal a „Bányamester,” este pedig mind a két napon „II. Rákócy Ferenc fogsága” kerül színre. Szombaton, itt először, Zola Emilnek szenzációs darabja, „A pálinka” (L'assomoir) kerül színre, a főszerepben Somogyival.

○ A Barátfalvi lévita címen írja meg a Pesti Hirlapban koszorus költőnk, Jókai Mór, azt a regényét, melylyel épen negyven esztendővel ezelőtt maradt adósa a magyar olvasóközönségnek s mely az Elátkozott család befejező része lett volna. És az is lesz ez a század elejéről való korrajz, melyet méltán a legnagyobb érdeklődéssel várhatunk. A Barátfalvi lévitát az új évnegyedben közli a Pesti Hirlap, mely ma az írók fejedelmén kívül a legelsőrangú publicistákat és a legkedveltebb tárcairókat sorolhatja munkatársai közé. Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Tóth Béla, Ágai Adolf (Porzó), Murai Károly, Kenti Géza (Quintus), Kozma Andor (Koboz), Gerő Ödön (Viharos) Kóbor Tamás, Gárdonyi Géza, Kálnay László, Szabó Endre, stb. stb. bizonyára oly névsor, melylyel ma egy más lap nem dicsekedhetik. A Pesti Hirlap abban is egyedül áll a lapok közt, hogy legtöbb külön kedvezményben részesíti előfizetőit; ilyen a karácsonyi ajándékul adott nagy képes naptár, mely éppen most jelent meg s küldetett szét a lap előfizetőinek; ilyen továbbá a havonként szét küldött jegyzéknapló, melyet szintén minden előfizető megkap. Kedvezményes áron kapja továbbá a Pesti Hirlap minden előfizetője a Párisi Divat című, diszes kiállítású heti divatlapot. A Pesti Hirlap, ha alakra nem is, de tartalomra nézve ma a legnagyobb, legterjedelmesebb lap, mert minden nap 20—24, ünnep- és vasárnapokon 32—40 oldal terjedelemben jelenik meg s az ára mégis csak 3 frt 50 kr. negyedévre, 1 frt 20 kr. egy

óra. A Párisi Divattal együtt negyedévre 4 frt 50 kr. Mutatványssámokat kívánatra 5 napig szívesen küld a kiadóhivatal (Budapest, V. Váci körút 78. sz.)

○ Ujabb tíz kötet Jókai. Közvetlenül a karácsonyi ünnepek előtt került piacra Jókai Mór összes műveinek nemzeti kiadásából a hatodik sorozat, amely LI—LX. köteteket tartalmazza. Koszorus poétánk marandó becsü regényeiből jutott erre a sorozatra is bőven. Így benne van „A jövő század regénye”, Jókainak ez a népszerű fantasztikus műve, a mely első sorától az utolsóig izgató és érdekfeszítő; ugyszintén az „Élet komédiásai”, gyűjteményes novellái közül pedig a „Targallyak”. A karácsonyi könyvpiac idején irodalmi eseményszámba megy ez a tíz kötet, a mely az eddig megjelent sorozatokkal együtt Jókai gondos revizója alól került ki. Méltónak tartjuk följegyzésre azt is, hogy a mi író fejedelmünk, miután most teljesen visszavonult a politikától, jóval több időt fog fordítani összes műveinek sajtó alá rendezésére, érdekesebb regényeihez új előszót ír majd, a mi e kiadás irodalomtörténeti értékét nagyban növelni fogja. A hatodik sorozat tartalmát itt közöljük: LI. kötet Rab Ráby; LII.—LIII. kötet A jövő század regénye; LIV—LV. kötet Az élet komédiásai; LVI. kötet A damokosok; LVII. kötet Szép Mikhál; LVIII. kötet Targallyak; LIX. kötet Egész az északi polusig! A ki a szívét a homlokán hordja; LX. kötet Bálványos vár. Jókai műveinek nemzeti kiadása tudvalevőleg részletfizetés útján megszerezhető minden könyvkereskedésben, miáltal ez a monumentális mű a társadalom kevésbé tehető osztályai számára is hozzáférhetővé vált. A megszerzés módzatai felől szívesen szolgál bárkinek tájékoztatással a Révai Testvérek Irodalmi Intézet r. t. Budapesten.

Törvénszék.

§ Házi szarka. Molnár Erzsé, egy tizenhétéves szolgálóleány, ahol szolgált, mindenütt a házi szarka rútszerepére vetemedett és meglopota a szolgálatadóit. Így elloptott pénzt és rubaneműeket Mundy Miklós uradalmi kasznártól, Molnár Sándorné Fekete Annától, Labrenz Gusztávól, Heindl Aladártól, özv. Fodor Antalától és Gönc Teréztől. Mikor a lopásokra rájöttek, rendőrségünk csakhamar kinyomozta a tolvaj leány csinyjeit s kitudták azt is, hogy a leány nővéréhez, a Bányatelepen lakó Molnár Marihoz hordta ki a lopott tárgyakat. Molnár Erzsébet ezért hatrendbeli lopásért, Molnár Mari pedig ugyancsak hatrendbeli orgazdaságért vád alá helyezettek s a tegnap megtartott végtárgyaláson 9—9 havi börtönrre ítéltettek. Molnár Mari megfelelőbbeste az ítéletet; Molnár Erzsé, kinek vizsgálati fogsága által egy hó kitöltöttinek vétetett büntetéséből, — belenyugodott. A királyi ügyész tudomásul vette az ítéletet.

§ Megszűnt vád. Csapó Ádám, darázsi lakostól liestet lopogatott a cselédje, Oszvald István. A cseléd e miatt lopásért vád alá helyezettét, tegnap tartották volna meg ellene a végtárgyalást a pécsi kir. tör-

vényszéknél. Azonban a vádlottat — kinek lakása ismeretlen — nem tudták megidézni; a panaszos pedig — mivel bizonyítéka ugyre volt más, mint a csendőrség előtti beismerés — vádját visszavonta. A törvényszék így tehát a további eljárást ez ügyben megszüntette.

§ Tessék egy pár finom szivarra való. Zsivics János, kisköszegi lakos, Csizmár Lukács, hercegszöllősi és Tadjenác Illés eszéki lakosokkal felutazott Budapestre. Felutazott pedig azért, hogy Csizmárék neki 350 frtért egy jó csomó hamis pénzt szerezzenek. A pénzt át is adta nekik s miután bejárták Pest-Budát, haza indultak, hogy Eszéken próbálnak szerencsét. A pénz ott volt Csizmárnál s ez egyszerre csak egy álomáson kiugrott a Tadjenác Illéssel együtt eltűnt Zsivics szemei elől. A dolog vége az lett, hogy tegnap család miatt állt a két ember a pécsi kir. törvényszék előtt. Zsivics azonban kijelentette, hogy ha pénzt visszakapja, nem kívánja a megbüntetést. Ez a kijelentés hasznára volt Csizmárnak, de nem Tadjenácnak, a ki csak bűnpalástolásért volt vád alá helyezve s az ő megbüntetését kérte is a közvédlő. A törvényszék azonban Tadjenác Illés büntetését is csalásnak minősítette s magánvád hiányában mindkettő ellen megszüntette a további eljárást.

És most ritkán látott jelenet játszódott le a végtárgyalási teremben. Mikor a panaszosnak átolvasták a pénzt, az kivett a bankók közül egy ropogós tizest s e szavakkal tette le Varga Nagy István elnöklő bírő elé:

— Tessék az uraknak a fáradságukért egy pár finom szivarra való!

Persze, hogy lett derűtség a teremben. Nevetett az elnök, a szavazó bírák, az ügyész, a jegyző és a fogházor is. Még Juszticia istennő is elmosolyodott fenn a terem tetején.

TÁVIRATOK.

A halottrabló orvos pöre. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Korotnai-féle bűnper tárgyalását ma folytatták. Legfontosabb tanuvallomások voltak a Becsky Lászlónéé, aki ismétli, hogy Korotnai hamis tanuzásra kérte föl, továbbá Kassai Lajos detektívé, akit Korotnai megkért, miszerint közölje Becskynével, hogy ő azt vallotta, hogy a nála megtalált ékszereket, melyek az elhalt Pacsuné tulajdonát képezték, tőle (Becskynétől) kapta. Több tanu kihallgatása után befejezték a bizonyítást. Polónyi védő kérte a tárgyalás elnapolását, mert Ajtay orvosszakértő nincs jelen, kérte továbbá a vizsgálat kiegészítését. A bíróság védő előterjesztéseit mellőzte. a miért Polónyi semmiségi panaszt jelentett be. A délutáni tárgyaláson felolvasták az orvosszakértők véleményét, ami után a perbeszédre került a sor. Itéletet még nem hoztak.

— **Uj szerb miniszterelnök.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szimics bécsi szerb nagykövet ma Belgrádba érkezett, ami közelben levő miniszterelnöki kineveztetésével van összefüggésben.

NYILT-TÉR*)
Kitűnő Angol
TEA-RUM
James Walters & Comp. londoni cégtől, —
továbbá: valódi ó
Slavon-Szilvorium
eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.
NICK A. K.-nál Pécsen,
király-utca 2. sz. és Bazar udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Weiss Jakab
fogorvos
fogorvosi és fogtechnikai műterme
Jókai (Kis-tér 7. sz. I. emelet.)
foghuzás kéjgázzal, fogtömések (plombirozás)
rágáshoz teljesen alkalmas műfogak készítése
Foghuzás szegényeknek ingyen.

20950 sz.
tkvi 1896.
Árverési hirdetmény.
A pécsi kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóság közhírvé teszi, hogy Weiss Jakab pécsi lakos végrehajtónak, Molnár János pécs-ráczvárosi lakos végrehajtást szenvedő ellen 400 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő Pécs város határában fekvő a pécsi 922. sz. betétben felvett 3393 hrsz. 8. sz. háttér egészben 1200. a 403. hrsz. szűlő a 4088. hrsz. birtoknak pedig alperest illetett 11/10 részre 419 frt 56 kr. ugy a 7810. hrsz. rétrő 129 frt mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi február hó 24. napján délelőtt 10 órakor Pécsen a kir. törvényszék hivatalos helyiségében az árverési szobában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.
Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 120 frt, 41 frt 90 kr., 12 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Pécsen, 1896. évi november hó 17. napján. A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.
Bogyay Pongrác.
kir. trvszéki bírő.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

Eddig fölülmulhatatlan!
Maager Vilmos
féle
valódi tisztított
MÁJOLAJ
(törvényesen védett csomagolásban)
MAAGER VILMOSTÓL
BÉCSBEN.
Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3. valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerertárában.
Pécsen kapható: Sipőcz István, Zeiga László gyógyszerertárban; Reeh Vilmos Spitzer fia kereskedésében.
Főraktár és főelárusítás az osztrák-magyar monarchia részére:
MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.
Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva

MEGÉRKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.